

Nr 418.

Av herr **Jonsson** i Eskilstuna m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 192, med förslag till byggnadsstadga.

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 192, med förslag till byggnadsstadga tillåta sig undertecknade till utskottets beaktande framföra följande anmärkningar.

Enligt bestämmelse i förslaget paragraf 9 skall magistraten, där byggnadsnämnd består av fem ledamöter, utse två av dessa. Något annat motiv för denna föreskrift, än att den överensstämmer med nuvarande stadga, är icke anfört. Det torde emellertid vara tillfyllest, om magistraten får rätt att av byggnadsnämndens ledamöter tillsätta en. Man lär kunna antaga, att en kommunalrepresentation har tillräckligt moget omdöme för att kunna anförtros uppgiften att tillsätta alla de övriga ledamöterna.

Byggnadsstadgan skall ju ha till främsta syfte att vid stadsbildning garantera, att ordningens, hygienens och skönhetens krav bli rimligt tillgodosedda. Den föreslagna stadgan torde också kunna sätta många vapen i händerna på vederbörande myndigheter, då det gäller att kväva en yster företagsamhet på byggnadsverksamhetens område. Men, så vitt vi kunnat se, lär det icke med den nya stadgan ges större möjligheter än hittills för en byggnadsnämnd att tukta den vildvuxna flora av alla slags bensinstationer, som konkurrensen på oljemarknaden framdriver. Det tjänar icke mycket till att lämna noggranna föreskrifter om huruledes tomt skall bebyggas och hus vara beskaffat, för att estetiska fordringar skola kunna uppehållas, om det i alla fall skall vara möjligt för vissa intressenter att oberoende av byggnadsstadgan placera fasta eller flyttbara oljepumpar här och var på iögonenfallande platser i våra städer. En regulator på oljeintressenternas rätt att placera ut sina pumpar är av behovet påkallad och det synes undertecknade önskvärt, att den ges i byggnadsstadgan, genom någon föreskrift, som kan ge byggnadsnämnd behörighet att avgöra, huruvida oljepumpar få uppställas inom område, för vilket byggnadsplan föreligger. Bestämmelse härom kan möjligen införas i paragraf 16, vilket utskottet benäget torde pröva.

Enligt paragraf 31 är maximihöjden för bostadsbyggnader å stads område utom stadsplan fixerad till 7.5 meter. Då en dylik fixering av hushöjden torde välla svårigheter med hänsyn till behövligheten av källare och vinds-

utrymmen, bör ifrågavarande sats i paragraf 31 så avfattas, att den icke *förhindrar* uppförande av hus i två våningar. I anslutning till denna mening bör också ändring företagas i punkt 5, paragraf 80, så att orden »och ej till större höjd än 7.5 meter» strykas. Bestämmelsen i samma paragraf och samma punkt om högsta höjd för uthus lär kunna förhindra uppförande av erforderliga garagebyggnader för lastbilar enligt vad erfarenheten lärt. Siffran 3 meter bör därför ändras till 3.5 meter.

Med stöd av det anförda tillåta vi oss hemställa om sådana ändringar och tillägg i Kungl. Maj:ts proposition nr 192 med förslag till byggnadsstadga,

att paragraf 9 föreskriver, att magistraten får rätt att utse allenast en ledamot av byggnadsnämnden;

att i paragraf 16, eller eljest varest det befines lämpligt, bestämmelse meddelas, som ger byggnadsnämnd behörighet att avgöra, huruvida tomtområde inom stadsplan får utnyttjas för sådana anordningar till affärsändamål, vilka kunna äventyra byggnadsstadgans syfte att garantera ordning och skönhet i stadsbilden;

att siffran 7.5 meter i paragraf 31 uteslutes och att ifrågavarande mening så omredigeras, att den föreskriver att bostadshus ej får uppföras i högre höjd än två våningar,

att orden »och ej till större höjd än 7.5 meter» i punkt 5 av paragraf 80 strykas, samt

att siffran 3 meter i punkt 5 av paragraf 80 ändras till 3.5 meter.

Stockholm den 10 april 1931.

Conrad Jonsson.

Erik Laurén.

Karl Andersson,

Katrineholm.